

Šumava už jen fantastická?

3 . b ř e z n a 2 0 1 7

Když jsem se ve svém minulém článku vyjádřil k erudici prof. Kindlmann, tak jsem tušil, jaké emoce mé nesouhlasné stanovisko s jeho zeleným kázáním vyvolá. Dokonce se prý nemáme setkat v učené disputaci, ale u soudu. No, materiálu ke svým vývodům mám stohy, tak to třeba zvládnou.

Skutečně jsem se dopustil několika nepřesností a Koza bezoárová byla ve skutečnosti Ovcí tlustorohou, ale meritum věci bylo stejné totiž jiné. Zjednodušovat význam národního parku na ochranu jednoho taxonu je chybné, protože jde o ucelený ekosystém, ve kterém je dominantní složkou nikoliv tetřev hlušec – *Tetrao urogallus*, ale komplex lesů, ve kterých tento druh žije vedle ostatních, z nichž někteří nad přírůstkem suchých stromů „jásají“, ale jiní „pláčou“. Pan profesor se ve svém článku (Živa 5/2003) opakovaně a doslovně vysmívá termínu škůdce, který je prý nepatřičným a pouze lidským výmyslem. To je zajímavé zjištění, protože organizmus s typovým chováním parazita je pro hostitele skutečným škůdcem, tedy nikoliv pouze pro člověka, ale i pro strom. Vzhledem k tomu, že mezidruhové vztahy jsou samým základem Ekologie, nelze předpokládat, že by je profesor neznal. Ve skutečnosti je zná, ale z nějakých důvodů je popírá a je správné ptát se, proč tak činí.

S tím dřevožravým (xylofágním) hmyzem má profesor pravdu v tom, že pan Christophe Bouget řadí kůrovce mezi dřevožravé podmnožina kambiofágní. Budiž, omlouvám se za chybu, ale uvádím další nepřesnost, která mojí kritiku podobného publikačního stylu obhajuje a tou je ukázka obaleče *Choristoneura fumiferana* jako příkladu pro chování lýkožrouta. *Choristoneura* určitě není xylofág, ale fylofág a proto je jeho uvedení jako příkladu chybné, tím spíš, že žije v Americe a jeho přímý atak stromy často přežívají, což je v příkrém rozporu s chováním *Ips typographus* L, který je nepoměrně agresivnější a stromy nejčastěji zahubí. Z našich škůdců je chováním lýkožroutu mnohem podobnější Bekyně mniška a je otázkou, proč takový graf není uveden. Bohužel, graf pro *Choristoneura* najdete na Googlu za chvíli, ale pro *Lymtria* musíte podniknout podstatně delší vyhledávání a proto se nabízí otázka, jestli toto nebyl ten pravý důvod.

Ohledně představ pana profesora o teorii lesnického hospodaření na Šumavě si stačí poslechnout pořad 20 minut Radiožurnálu z 13. 9. 2016, kde uslyšíme jeho vlastní slova o tom, že lesníci by za dobu trvání NP vykáceli více než 31 % jeho plochy, což je čirý nesmysl (20. minuta pořadu). Že si to pan profesor nepamatuje a proto mě označuje za blábolícího poetu, nemusím vůbec komentovat, každý se může přesvědčit sám.

Jeden z pilířů názoru pana profesora na ohrožení Šumavy hospodářským provozem je skutečně **nesmyslné tvrzení, že by to lesníci stejně vykáceli a proto je lepší, když uschlo** – není to pravda, řada porostů nebyla vůbec v hospodářském režimu a to nikoliv pro železnou oponu, ale pro jejich ochranný charakter (vysokohorská stanoviště, ohrožení erozí, vodohospodářský význam apod.). Kůrovcovou gradací v těchto místech (Luzenské údolí, Trojmezí) podnítila spolu s přírodními živly také cílená lidská nečinnost, která umožnila gradaci mortalitního parazita do velmi nepřírozené dynamiky.

Zabývám se jako profesní specialista Šumavou více než 12 let, výsledky jsou k dispozici zde:

http://www.hnutizivot.cz/download1/uhul_01.pdf,

http://www.hnutizivot.cz/download1/uhul_02.pdf.

Mohu bezpečně potvrdit, že lesnická teorie a praxe jsou v řešení otázek ochrany lesa zcela jiné, než jak je prezentuje profesor Kindlmann.

Šumava (Dlouhý hřbet), alternativa k bezzásahovosti – buková smrčina *Fageto-Piceetum*, les s kontrolovaným rozvojem kůrovce.